

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

23 maja

№ 49.

Rok 1931.

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

- Poz.: 414**—Pracy i Opieki Społecznej z dnia 1 kwietnia 1931 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, określające w zakresie ubezpieczenia pracowników umysłowych warunki praktyki, wymaganej dla zaliczenia do pracowników umysłowych sprzedawców i ekspedjentów sklepowych i księgarskich oraz warunki ulgowe tegoż zaliczenia 781
- 415**—Skarbu z dnia 25 kwietnia 1931 r. o uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 24 czerwca 1926 r. w sprawie ruchu samochodowego, motocyklowego i rowerowego przez granicę celną Rzeczypospolitej Polskiej 782
- 416**—Poczt i Telegrafów z dnia 27 kwietnia 1931 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy pocztowej 791
- 417**—Rolnictwa z dnia 9 maja 1931 r. o przekazaniu wojewodom niektórych uprawnień Ministra Rolnictwa, wynikających z art. 51 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim 791

ZARZĄDZENIE MINISTRA

- Poz.: 418**—Spraw Wewnętrznych z dnia 23 maja 1931 r. o ponownych wyborach do Sejmu w okręgu Nr. 9 792

414.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 1 kwietnia 1931 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, określające w zakresie ubezpieczenia pracowników umysłowych warunki praktyki, wymaganej dla zaliczenia do pracowników umysłowych sprzedawców i ekspedjentów sklepowych i księgarskich oraz warunki ulgowe tegoż zaliczenia.

Na podstawie art. 3 p. 9 oraz art. 158 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) zarządza się co następuje:

§ 1. Przez praktykę, która łącznie z ukończeniem zawodowej szkoły dokształcającej jest w myśl przepisów art. 3 p. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych warunkiem za-

liczenia sprzedawców i ekspedjentów sklepowych i księgarskich do pracowników umysłowych, należy rozumieć zatrudnienie na podstawie umowy o naukę, w rozumieniu przepisów działu VI rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468), względnie przepisów, zawartych w § 98 i następnych austriackiej ustawy przemysłowej w brzmieniu, ogłoszonym dnia 16 sierpnia 1907 r. (Dz. u. p. Nr. 199), o ile idzie o cieszyńską część województwa śląskiego oraz w § 126 i następnych Ordynacji Przemysłowej Rzeszy Niemieckiej (Reichsgewerbeordnung) w odniesieniu do górnośląskiej części województwa śląskiego, lub na podstawie umowy o pracę, polegającej na spełnianiu czynności sprzedawcy lub ekspedjenta przez okres trzech lat w następujących zakładach:

1) w przedsiębiorstwach, zaliczonych według przepisów części II załącznika do art. 23 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) — do przedsiębiorstw handlowych I i II kategorii oraz do przedsiębiorstw przemysłowych I, II, III, IV i V kategorii;

2) w spółdzielniach, działających na zasadzie ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdziel-

niach (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733), należących do związków rewizyjnych;

3) w księgarniach;

4) w sklepach, objętych punktem 1-szym art. 3 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym.

Równoznaczne z odbyciem praktyki jest również trzyletnie:

a) wykonywanie samodzielnej pracy w charakterze kupca w zakładach, wymienionych w punktach 1 i 3 ustępu 1-go niniejszego paragrafu, b) zatrudnienie na podstawie umowy o pracę w charakterze pracownika umysłowego w rozumieniu art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych.

§ 2. Sprzedawcy i ekspedjenci sklepowi i księgarscy, objęci ustępem drugim art. 158 wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, zostaną zaliczeni do pracowników umysłowych w rozumieniu tego rozporządzenia, o ile:

1) odbyli czteroletnią praktykę w rozumieniu § 1 ustęp 1 i 2 rozporządzenia niniejszego, oraz

2) złożył w charakterze eksternów uproszczony egzamin z kursu dokształcającej szkoły zawodowej przed komisją egzaminacyjną.

Warunki dopuszczenia do składania egzaminu, regulamin egzaminu oraz program egzaminacyjny określi zarządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, przyczem stwierdzenie, czy w danej miejscowości nie istnieją lub istnieją w niedostatecznej liczbie szkoły dokształcające, należy do kuratorjum właściwego okręgu szkolnego.

§ 3. Sprzedawcy i ekspedjenci sklepowi i księgarscy, którzy do dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego zostali uznani za pracowników umysłowych na podstawie postanowienia ustępu 3 art. 158 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) i jako tacy zostali ubezpieczeni w Zakładach Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, uważani będą i nadal za pracowników umysłowych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Przemysłu i Handlu: *A. Prystor*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *St. Czerwiński*

415.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 kwietnia 1931 r.

o uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 24 czerwca 1926 r. w sprawie ruchu samochodowego, motocyklowego i rowerowego przez granicę celną Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie art. 10 p. 12 i art. 21 rozporządzenia Ministrów Skarbu, oraz Przemysłu i Handlu o taryfie celnej z dnia 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 24 czerwca 1926 r. w sprawie ruchu samochodowego, motocyklowego i rowerowego przez granicę celną Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 404) zmienionego częściowo rozporządzeniem z dnia 9 kwietnia 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 290) wprowadza się następujące zmiany:

1) Punkty a) i b) § 1 otrzymują brzmienie:

„a) tryptyki (wzór Nr. 1 a, b, c, d, e oraz wzór Nr. 4 a, b, c, d, e),

b) książeczki z przepustkami granicznymi — carnet de passages en douanes — (wzór Nr. 2 a, b, c, d oraz wzór Nr. 5 a, b, c, d)“.

2) § 2 otrzymuje brzmienie:

„Tryptyki według wzoru Nr. 1 wydawać będzie zagranicznym klubom turystycznym — Automobilklub Polski w Warszawie, tryptyki zaś według wzoru Nr. 4 — Polski Touring Klub w Warszawie. Książeczki z przepustkami granicznymi (carnet de passages en douanes) według wzoru Nr. 2 wydawać będą swoim członkom kluby należące do Międzynarodowego Związku Klubów Automobilowych uznanych w Paryżu (Association Internationale des Automobile Clubs Reconnus à Paris), książeczki zaś z przepustkami według wzoru Nr. 5 — kluby należące do Związku Międzynarodowego Turystyki (Alliance Internationale de Tourisme).“

3) § 3 otrzymuje brzmienie:

„Za wszelkie należności celne i inne jakie przyпадłyby Skarbowi Państwa od samochodów i motocykli wprowadzonych do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie tryptyków i książeczek z przepustkami granicznymi ponoszą odpowiedzialność, zgodnie z zobowiązaniem i gwarancją złożoną Ministerstwu Skarbu:

a) Automobilklub Polski w Warszawie za należności celne i inne od samochodów i motocykli wprowadzonych do obszaru celnego na podstawie tryptyków wzór Nr. 1 i książeczek z przepustkami granicznymi wydanymi przez kluby należące do Międzynarodowego Związku Klubów Automobilowych uznanych,

b) Polski Touring Klub w Warszawie za należności celne i inne od samochodów i motocykli wprowadzonych do obszaru celnego na podstawie tryptyków wzór Nr. 4 i książeczek z przepustkami granicznymi, wydanymi przez kluby należące do Związku Międzynarodowego Turystyki“.

4) W § 8 zastępuje się słowa „firmę Automobilklubu Polski w Warszawie“ słowami „firmę klubu“.

5) § 11 otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli posiadacz tryptyku zatrzyma przy wyjeździe z obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej kartę Nr. II w celu ponownego przyjazdu i w terminie ważności tryptyku nie przyjedzie, winien przesłać tryptyk niezwłocznie po upływie ważności tegoż z odpowiednim wnioskiem i wskazaniem swego adresu do właściwego klubu (§ 2), który zajmie się uzyskaniem w ostatnim wyjściowym urzędzie celnym potwierdzenia na karcie Nr. III ostatecznego wyjazdu. Urząd celny wyjściowy po otrzymaniu wniosku od właściwego klubu poświadczy na karcie Nr. III da-